

Formanden (Høgskbro): Forslaget foreligger nu i en anden Form end den, hvort det er vedtaget af Landstinget, og der bliver derfor Spørgsmaal om, hvorvidt nogen vil foreslaa Nedsættelsen af et Udvalg sammensat af Medlemmer fra begge Ting, til at afgive Betænkning over Uoverensstemmelsen og gøre Indstilling til Tingene.

S. Jensen: Jeg vil tillade mig at foreslaa, at denne Sag henvises til et Fællesudvalg bestaaende af 11 Medlemmer fra hvert af Tingene.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Formanden (Høgskbro): Der vil nu blive givet Landstingets Formand Meddelelse herom.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Udredelsesmaaden af Statskassens Bidrag i Henhold til Lov af 9de April 1891 om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende uden for Fattigvæsenet.

(Lovforslaget findes i Tillæg A, Sp. 2803—04).

Ordføreren for Forslagsstillerne (Meergaard): Som ærede Medlemmer ville vide, er dette Lovforslag jo en gammel Bekendt af Tinget og tillige et Forslag, som Tinget med stort Flertal en Gang har vedkendt sig, om ikke i denne Form, saa paa en noget anden Maade, idet nemlig Forslaget var opstillet som en Anmærkning til Finansloven. Det indstilledes af Finansudvalget paa, saa vidt jeg erindrer, et Medlem nær og vedtoges med stort Flertal her i Tinget. Men da det kom til det andet Ting, blev det udslettet. Naar man gennemlæser Forhandlingerne, der bleve førte derom i det andet Ting, og navnlig ser paa, hvad den højtærede Indenrigsminister udtalte saa vel i dette Ting som i det andet Ting, vil man saa det Indtryk, at det ikke saa meget var Realiteten, man fra anden Side har haft noget imod, som den Form, hvorunder den blev bragt frem, nemlig som Anmærkning til Finansloven. Den eneste Argumentation, som jeg har set mod dette Forslag, var denne,

at det var urigtigt paa Finansloven at ændre eller modificere gældende Love. Efter min Mening indeholder det ganske vist ingen Ændring i den gældende Lov; men det er i alt Fald en autentisk Fortolkning af den gældende Lov, og det mener man ikke bør ske ved en Anmærkning paa Finansloven. Ligesom der er fremkommen forskellige formelle Indvendinger knyttede til den Omstændighed, at Forslaget foreslaa som en Anmærkning til Finansloven. Vi have imidlertid troet at burde bringe dette Forslag frem igen, men altsaa for at imødekomme de Indvendinger, der da vare fremme, ikke som en Anmærkning paa Finansloven, men som et særligt Lovforslag eller som et endeligt Forslag til virkelig Realitetsbehandling. Jeg havde i Fjor den Ære som Ordfører for Indenrigsministeriets Budget at motivere Forslaget, og jeg kan ganske henholde mig til, hvad jeg den Gang udtalte. I det hele taget tror jeg ikke, der er nogen Grund til at komme ind paa en Drøftelse her i Salen ved 1ste Behandling af dette Forslag. Nu skulle vi se at saa noget ud af det, og det ville Udvalgsforhandlingerne ubetinget egne sig bedre til; Tinget har jo en Gang vedkendt sig Principet i Forslaget. Jeg skal kun gøre opmærksom paa, at Synspunktet jo er dette, at der her kun sker Kommunerne deres ligefremme Ret, idet de altsaa saa det Beløb, som en Gang er blevet henvist til dem, som en Gang er blevet dem anvist, udbetalt i de følgende Aar, for saa vidt disse Beløb ikke ere komne til Udbetaling i det Aar, Bevillingen har staaet paa Finansloven. Det vil ikke være ganske ubetydelige Beløb, som det her vil komme til at dreje sig om, at Kommunerne ville kunne saa i de følgende Aar, altsaa naar det ubrugte Beløb overføres til et følgende Aar. Jeg skal endnu gøre opmærksom paa, at det vil saa en ikke saa ganske ringe Betydning, naar Alderdomsforsørgelsen forhøjes fra 1 til 2 Mill. Kr., i det Aar, der følger efter denne Forhøjelse, vil Forslaget saa ikke ganske ringe finansiel Betydning. Det er jo givet, at Alderdomsforsørgelsesloven har medført ret betydelige Ørder for Kommunerne. Det er givet, at disse Ørder under de nuværende trykkende Forhold for Landbruget maaske ere sølt stærkere, end de vilde være blevne sølte under andre Forhold, og derfor knytter dette Forslag sig ret naturligt til den Forslagsrække, der søger at raade Bod paa den Nødtilstand, hvorunder Landbruget lider. Men det er ikke blot den besiddende Landbrugsklasse, som det gaar ud over, naar der søles et saadant Tryk; i dette Tilfælde gaar det jo ud over de ikke-